

การสอบสวนทางวินัย

กฎ ก.ตร.
ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา
พ.ศ.๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) มาตรา ๘๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๐๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๔๗ และมติอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยในการประชุม ครั้งที่ ๑๐ /๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๔๗ จึงออก กฎ ก.ตร.ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ เพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรม การสอบสวนพิจารณาข้าราชการตำรวจซึ่งถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง หรือมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสม กับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้

หมวด ๑
การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๓ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวนจะต้องไม่เป็นบุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่สอบสวน
- (๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหา

(๕) มีเหตุอื่นซึ่งน่าเชื่ออย่างยิ่งว่าจะทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม
ข้อความใน (๑) ให้ใช้บังคับกับผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเฉพาะในกรณีที่ผู้ยื่นรู้เห็นเหตุการณ์
ในลักษณะมีส่วนร่วมกับการกระทำความผิด

ข้อ ๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้มีคณะกรรมการเป็นข้าราชการประจำอย่างน้อย
สามคน ประกอบด้วยข้าราชการตำรวจอย่างน้อยหนึ่งคน โดยประธานกรรมการต้องดำรงตำแหน่งระดับ
ไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาโดยให้มีเลขานุการหนึ่งคน เลขานุการอาจจะแต่งตั้งจากกรรมการ
สอบสวนคนใดคนหนึ่งก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะให้ผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ให้นำข้อ ๗ ข้อ ๑๔ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๓๗ มาใช้บังคับกับเลขานุการและผู้ช่วย
เลขานุการ โดยอนุโลม

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้เป็นหรือเคยเป็นพนักงานสอบสวน หรือนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญา
ทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีประสบการณ์ด้านการ
ดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะดำรงตำแหน่ง
ระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๕ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหาเรื่องที่
กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ
(ถ้ามี) ทั้งนี้ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ที่ ก.ตร. กำหนด

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้ง ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้
เป็นหลักฐานในการนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบ
คำสั่งหรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูก
กล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวัน
นับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้คณะกรรมการสอบสวนทราบสำหรับ
ประธานกรรมการให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาไปด้วยและให้ประธานกรรมการ
สอบสวนลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๗ ภายใต้งบข้อ ๔ เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะ

กรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุอันสมควรหรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็น กรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยให้แสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วยและให้นำ ข้อ ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

หมวด ๒

หน้าที่คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๘ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนด ในกฎ ก.ตร. นี้ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดทำบันทึกการปฏิบัติงานที่มีการสอบสวนไว้ทุกครั้งด้วย

ข้อ ๑๑ ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามมิให้บุคคลอื่นเข้าร่วมทำการสอบสวน

ข้อ ๑๒ เมื่อประธานกรรมการได้รับเรื่องตามข้อ ๖ (๒) แล้ว ให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๓ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๑๘ และข้อ ๓๑ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวนให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๓๗ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและให้นำข้อ ๓๗ วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

วิธีการสอบสวน

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(๑) การประชุมตามข้อ ๑๒ และการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๑๗ ให้ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) การรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหาเท่าที่มี ให้ดำเนินการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๑๘ ให้ดำเนินการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) การรวบรวมพยานหลักฐานที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง ให้ดำเนินการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๓) แล้วเสร็จ

(๕) การประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ได้ ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน ให้ประธานกรรมการรายงานเหตุให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทราบ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนติดตามเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๑๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้กรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ถ้าหาต้นฉบับเอกสารไม่ได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนาหรือพยานบุคคลอื่นมาสืบก็ได้

ข้อ ๑๗ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่กล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๑๒ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และให้แจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและจะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ที่ ก.ตร. กำหนดโดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย การแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ให้แจ้งเฉพาะพฤติการณ์เท่าที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา และตามพยานหลักฐานโดยไม่ต้องแจ้งฐานและมาตราความผิด

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใดหรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๐๑ อย่างไร หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียดจะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพหรือรับสารภาพบางส่วน ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๑๘ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อของผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒ เป็นสามฉบับเพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืน ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามวรรคห้าต่อไป

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และถ้าเห็นว่ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ก็ให้มีความเห็นควรยุติเรื่องแล้วดำเนินการตามข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ โดยอนุโลม

ถ้าเห็นว่าเป็นความผิดวินัยฐานใด ตามมาตราใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๐๑ อย่างไร ก็ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาดังกล่าว

และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำ ที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยานบุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ โดยให้ คำนี้ถึงหลักการคุ้มครองพยาน ทั้งนี้ การแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งพยาน หลักฐานฝ่ายกล่าวหาเท่าที่มีตามที่ปรากฏไว้ในสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแม้พยานหลักฐานจะฟังได้เพียง ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามวรรคสองให้ทำบันทึกมี สาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ที่ ก.ตร. กำหนด โดยทำเป็นสองฉบับ เพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็น หลักฐานด้วย

เมื่อดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสามแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะ ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือให้ คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าว หาที่จะให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจง เป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหามาแล้วแต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและ สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของ ทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงนัด มาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็น สามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหา เก็บไว้หนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวน การสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืน หรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้ว และไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าว หาในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบ ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๑ และข้อ ๓๒ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือขอให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาก่อนที่ คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตาม ข้อ ๓๒ โดยมีเหตุผลอันสมควรให้คณะกรรมการ สอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

ข้อ ๑๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๑๘ เสร็จแล้วก่อนเสนอ
สำนวนการสอบสวนต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๒ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า
จำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้น
เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวให้ผู้ถูก
กล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้เฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหา นั้น ทั้งนี้ให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๐ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ต้องมีกรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะสอบสวนได้

ข้อ ๒๑ ก่อนเริ่มสอบปากคำพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้พยานทราบว่ากรรมการ
สอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวน
อาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๒๒ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการ
ล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำอย่างใดๆ

ข้อ ๒๓ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะ
ถูกสอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามมิให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่ทนายความ
หรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหา หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการสอบสวนอนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์
แห่งการสอบสวน

การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๔ หรือแบบ
สว. ๕ ที่ ก.ตร. กำหนด แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะ
ให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้เข้าร่วมฟังตามวรรคหนึ่งที่อยู่ใน
ที่สืบสวน และผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วม
สอบสวน ลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้าให้กรรมการสอบสวน
อย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึก
ไว้แล้วให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำ
ลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้เข้าร่วมฟังตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในที่สืบสวนไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึก
เหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น และให้กรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้นำมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและ
พาณิชย์มาใช้บังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือ
ให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาแต่ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่มา หรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๐ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๒

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญจะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๑๐ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๒

ข้อ ๒๖ ในกรณีจะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ประธานกรรมการจะรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการมอบหมายให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นที่จะต้องสอบสวนไปให้ ในกรณีเช่นนี้ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานเลือกข้าราชการตำรวจที่เห็นสมควรอย่างน้อยอีกสองคนมาร่วมเป็นคณะทำการสอบสวน

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะทำการสอบสวนมีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ และให้นำข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็วถ้าผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวนหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการตำรวจผู้อื่นว่ามีส่วนร่วมในการกระทำการในเรื่องที่ทำการสอบสวนนั้นด้วย ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือ

ประพัตติคนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก็ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวนหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. นี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ให้นำสำเนาพยานหลักฐานที่เห็นว่าเกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมมารวมในสำนวนการสอบสวนใหม่และให้บันทึกให้ปรากฏด้วยว่านำพยานหลักฐานนั้นมาจากสำนวนการสอบสวนเดิม

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดหรือต้องรับผิดชอบในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมทั้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามที่ปรากฏในคำพิพากษาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วทำรายงานการสอบสวนและเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตาม ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการตาม ข้อ ๓๓ ต่อไป ทั้งนี้ ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ ด้วย

ในกรณีมีผู้ถูกกล่าวหาบางคนหรือทั้งหมดไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ เมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับสำนวนการสอบสวนจากคณะกรรมการสอบสวนและตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ แล้วให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการสำหรับผู้ถูกกล่าวหาทุกคนดำเนินการตามข้อ ๓๓ ต่อไป

หมวด ๔

การทำรายงานการสอบสวน

ข้อ ๓๑ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณา ลงมติดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด

(๒) กรณีกระทำผิดวินัยอันมิใช่ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือไม่ อย่างไร

(๓) กรณีไม่ได้ความแน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น หากจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการและควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๒ หรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๓๒ เมื่อได้ประชุมพิจารณาตามข้อ ๓๑ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนโดยมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ที่ ก.ตร.กำหนด เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง ในกรณีที่ไม่ได้สอบสวนพยานหลักฐานตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าไม่ผิดให้เสนอความเห็นยุติเรื่อง ถ้าผิดให้ระบุว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือไม่ อย่างไร หรือไม่ได้ความแน่ชัดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น หากให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการและควรให้ออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๒ หรือไม่ อย่างไร

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำรายงานการสอบสวนแล้ว ให้เสนอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไปและให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ

หมวด ๕

การพิจารณาสั่งสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๓๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๐๑ แล้วแต่กรณี เห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใดที่กำหนดประเด็นพร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้หรือผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้นำข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้วให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งสอบสวนเพิ่มเติมโดยทำความเห็นที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมประกอบไปด้วย

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนข้าราชการตำรวจผู้ใดตามมาตรา ๑๐๑ และผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ ดำเนินการสั่งการตามผลการสอบสวนโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือดำเนินการสอบสวนใหม่ แต่ทั้งนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๖ การพิจารณาดำเนินการตามข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และการพิจารณาสั่งการตามผลการสอบสวนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วให้ผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ ก.ตร. ซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้งโดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน ในกรณีหากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จให้ข้าราชการตำรวจ ผู้ถูกกล่าวหากลับคืนสู่ฐานะเดิมและให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสอบสวนนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าวจนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะเสร็จสิ้นและมีคำสั่ง

กรณีผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ (๒) (๓) และ(๔) จะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษที่ได้แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๙๐ วรรคสอง เพื่อพิจารณากลับกรองเสนอ ทั้งนี้ ผู้มีอำนาจจะต้องสั่งการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคแรก

การพิจารณาพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไร หรือไม่ นั้น ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาจากพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนและต้องเป็นพยานหลักฐานที่ได้สรุปแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ แล้วเท่านั้น หากผู้มีอำนาจเห็นว่าพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนนอกเหนือจากที่ได้มีการสรุปให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบไว้แล้วสามารถรับฟังลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ จะต้องดำเนินการให้มีการแจ้งสรุปพยานหลักฐานในส่วนที่เพิ่มเติมดังกล่าวให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

หมวด ๖

สิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา

ข้อ ๓๗ ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่งตามข้อ ๓

การคัดค้านให้ทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงและความยุติธรรมอย่างไร การคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ยื่นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นไปหนึ่งชั้น ถ้านายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ยื่นต่อ ก.ตร. การคัดค้านกรรมการสอบสวนให้ยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือทราบเหตุแห่งการคัดค้าน ในการนี้ให้ผู้ที่ได้รับหนังสือคัดค้านส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการสอบสวนทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

การพิจารณาการคัดค้าน ผู้ที่ได้รับหนังสือคัดค้านอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมและให้พิจารณาสั่งการโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน หากเห็นว่าการคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ กรณีคัดค้านผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สั่งให้ผู้นั้นพ้นจากผู้มีอำนาจพิจารณาตามข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และการพิจารณาสั่งการตามผลการสอบสวนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและสั่งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาที่มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้พิจารณาแทนหรือจะเป็นผู้พิจารณาเองก็ได้ กรณีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ ก.ตร. พิจารณา เมื่อ ก.ตร. มีมติเป็นประการใดแล้วให้นายกรัฐมนตรีสั่งตามนั้นกรณีคัดค้านกรรมการสอบสวนให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่มีเหตุผลที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด ในการพิจารณาการคัดค้านให้แสดงผลในการพิจารณาสั่งการไว้ด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบแล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้พิจารณาการคัดค้านไม่พิจารณาสั่งการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในสามสิบวันตามวรรคสาม ให้ถือว่าผู้ที่ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตามข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ และการพิจารณาสั่งการตามผลการสอบสวนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วหรือพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณีการพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนให้ประธานกรรมการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการตามข้อ 7 ต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๓๘ การนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหลักฐานมาเอง หรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้ว อาจยื่นคำชี้แจง หรือขอให้ ถ้อยคำ หรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ หาก คณะกรรมการเห็นว่าเหตุอันสมควรก็ให้รับไว้พิจารณาดำเนินการต่อไป

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจรับคำชี้แจงนั้นรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ในการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะนำพยานหรือที่ปรึกษาของตนจำนวนไม่เกิน หนึ่งคนเข้าร่วมฟังการสอบสวนก็ได้ พยานหรือที่ปรึกษาที่เข้าร่วมฟังการสอบสวนนั้นจะให้ถ้อยคำแทน ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้

หมวด ๗

การสอบสวนที่มีขอบและบทพร้อม

ข้อ ๓๙ ในกรณีปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๔ เว้นแต่กรณี ไม่มีเลขานุการให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง มาตรา ๙๑ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนตอนนั้นเสียไป เฉพาะในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนด ไว้ในข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ วรรคหนึ่ง ข้อ ๒๖ หรือข้อ ๓๘ วรรคสี่

ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง มาตรา ๙๑ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจง หรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๘ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง มาตรา ๙๑ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามที่กำหนดไว้ ในข้อ ๑๘ ด้วย

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจ สั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาไปตามบทมาตราหรือฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ไม่ได้หลงข้อต่อสู้ หรือไม่ทำให้เสียความเป็นธรรมให้ถือว่าการสอบสวนและพิจารณานั้นใช้ได้

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๙ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง มาตรา ๙๑ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้าการสอบสวนตอนนั้นมีใช้ สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้มีอำนาจดังกล่าวจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

หมวด ๘

การนับระยะเวลา

ข้อ ๔๓ การนับระยะเวลาตามกฎหมาย ก.ตร. นี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก่อนที่กฎ ก.ตร. นี้ใช้บังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ใช้อยู่ในขณะนั้น จนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาสั่งการของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ วรรคสอง มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๐๑ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการตามกฎหมาย ก.ตร. นี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๗

ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๗๕ก ๑๔ ธ.ค.๕๗)

คำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....
 ที่/..... (เลขปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ตำแหน่ง.....มีกรณีถูกกล่าวหาว่า
 กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดย.....(ระบุเรื่องที่กล่าวหาย่อ ๆ พอให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจได้ หากมีเรื่อง
 กล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง).....เหตุเกิดเมื่อ.....(ระบุวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ).....

อาศัยอำนาจตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๘๖ จึงแต่งตั้ง
 คณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นประธานกรรมการ
๒. (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการ
๓. (ชื่อและตำแหน่ง) เป็นกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
 ในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ให้แล้วเสร็จ แล้วเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อ
 พิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
 ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงข้าราชการตำรวจผู้อื่นและ
 คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเบื้องต้นแล้วเห็นว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่
 สอบสวนนั้นอยู่ด้วยให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

ลงชื่อ.....(ลายมือชื่อผู้ออกคำสั่ง).....
 (.....)
 (ตำแหน่ง).....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา ให้ระบุยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งปัจจุบัน และขณะเกิดเหตุ
๒. การระบุชื่อและตำแหน่งของประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ให้ระบุยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่ง
๓. ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการก็ได้
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช้ให้ตัดออก

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๗

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที
กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด (อย่างไร).....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่า ในการสอบสวนนี้ ผู้ถูกกล่าวหา
มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้
ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว
เมื่อวันที่เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

หมายเหตุ

๑. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อชี้แจงและอธิบายข้อกล่าวหา ต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึก ทั้งนี้ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ นี้เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๒. ในกรณีที่ส่งบันทึกตามแบบ สว.๒ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ให้กรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อในบันทึกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดและให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๒ เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๓. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับ ไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

หมายเหตุ

๑. การประชุมเพื่อพิจารณาข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตาม
ข้อ ๑๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ
สอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้

๒. ในกรณีที่เรียกผู้ถูกกล่าวหามาเพื่อชี้แจงข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาให้ทราบ ให้ทำบันทึกตามแบบ สว.๓ นี้ เป็น ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ใน
สำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

๓. ในกรณีส่งบันทึกตามแบบ สว.๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ทำ
บันทึกตามแบบ สว.๓ นี้เป็น ๓ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ๒ ฉบับ เพื่อให้
ให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้ ๑ ฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวม
ไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ

๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....
อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา).....
ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำ
การใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึก
ถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ
(.....)

ฯลฯ ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ
(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ
(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๔ นี้ได้ทั้งบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาตามข้อ ๑๗ วรรคสาม และวรรคสี่ ข้อ ๑๘ วรรคสี่ และข้อ ๒๓
๒. ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผลในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย
๓. การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ใน บันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๔. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๕. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....(ชื่อพยาน).....อายุ.....ปี สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....(ระบุให้ชัดเจนว่าประกอบอาชีพอะไร ทีเดียว ถ้าเป็นข้าราชการให้ระบุตำแหน่ง และสังกัดด้วย).....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ. เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า กรรมการสอบสวนมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อกรรมการสอบสวนอาจเป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือกระทำการใด เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ)..... พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า(ชื่อพยาน).....ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้ช่วยเลขานุการ

(.....)

หมายเหตุ

๑. ให้ใช้แบบ สว.๕ ได้ทั้งการบันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหาและบุคคลอื่นซึ่งมาให้ถ้อยคำเป็นพยาน
๒. การสอบสวนปากคำพยานต้องมีกรรมการสอบสวนร่วมสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย
๓. ถ้าผู้บันทึกถ้อยคำเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้ช่วยเลขานุการ ให้ผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อทั้งในฐานะผู้บันทึกถ้อยคำและผู้รับรองการให้ถ้อยคำ
๔. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

รายงานการสอบสวน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่ง.....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง).....ที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง)..... นั้น

ประธานกรรมการสอบสวนได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเมื่อ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในกฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. เสร็จแล้ว จึงขอเสนอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร
ในกรณีที่ได้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ความประการใด ให้ระบุไว้ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้.....
(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว โดย.....(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา
ทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งโดยวิธีใด).....

๓.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....(ถ้อยคำใน
เบื้องต้นว่าอย่างไร หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นด้วยเหตุผลอย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาได้ความว่า.....
(อธิบายว่าได้ความอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใดตามข้อ ๒๔ หรืองดการ
สอบสวนพยานหลักฐานใดตามข้อ ๒๕ ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดสอบสวนนั้น
พร้อมทั้งเหตุผลไว้ด้วย).....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน

หมายเหตุ

๑. การประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๑ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด และให้กรรมการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อในบันทึกนี้ หากกรรมการสอบสวนคนใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวน

๒. ข้อความใดที่ไม่ใช่ให้ตัดออก

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาล้างโทษ พ.ศ.๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๔๗ ก.ตร. จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ การพิจารณาล้างโทษข้าราชการตำรวจผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งตามมาตรา ๙๐ วรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองเสนอ นั้น หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคณะกรรมการให้เป็นไปตามกฎ ก.ตร. นี้

ข้อ ๓ เมื่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ (๒) (๓) และ (๔) จะล้างโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการแก่ข้าราชการตำรวจ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณากลับกรองก่อน ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย จเรตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือตำแหน่งเทียบเท่าทุกคนและผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๕ คน เป็นกรรมการ ข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีขึ้นไปคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

(๒) ให้ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย รองผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าทุกคน และผู้บังคับการผู้รับผิดชอบงานอำนวยการ เป็นกรรมการโดยให้รองผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่าซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกขึ้นไปคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจเอกขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยสามคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

(๓) ให้ผู้บังคับการหรือตำแหน่งเทียบเท่าตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยรองผู้บังคับการ พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ หรือตำแหน่งเทียบเท่า เป็นกรรมการ โดยให้รองผู้บังคับการ พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ หรือตำแหน่งเทียบเท่าซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ข้าราชการตำรวจยศ

พันตำรวจตรีขึ้นไปคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยสามคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๔ คณะกรรมการตามข้อ ๓ (๒) และ (๓) จะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน ในกรณีมีผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๓ (๒) และ (๓) ไม่ครบจำนวนห้าคน ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งถัดลงไปเป็นกรรมการให้ครบจำนวนห้าคน

ข้อ ๕ ในการพิจารณาของคณะกรรมการตามข้อ ๓ (๑) (๒) และ (๓) ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับสำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน ในการนี้ หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จให้ถือว่าคณะกรรมการเห็นชอบตามที่คณะกรรมการสอบสวนเสนอ

ในกรณีที่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งสั่งสอบสวนเพิ่มเติม มิให้นับระยะเวลาในการดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมเป็นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติผู้มีอาวุโสสูงสุดเป็นประธานกรรมการตามข้อ ๓ (๑)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗

พลเอก ขวลิต ยงใจยุทธ
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธาน ก.ตร.

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๙๓ ๙ มี.ค.๕๗)

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ.๒๕๕๗

ตามที่ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ.๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ได้ออกใช้บังคับแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๗ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗ จึงแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

๑. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ.๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อ ๓ (๑) ให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ (๑) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยจเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือตำแหน่งเทียบเท่าทุกคน และผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๕ คน เป็นกรรมการ โดยให้จเรตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือตำแหน่งเทียบเท่า ซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นประธานกรรมการข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีขึ้นไปคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยห้าคน จึงจะเป็นองค์ประชุม”

๒. ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่ง กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ.๒๕๕๗

สำหรับข้อความอื่นนอกจากนี้คงเป็นไปตามที่กำหนดไว้เดิม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

ศาสตราจารย์ ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๘๕ก ๓๐ ธ.ค.๕๗)

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ.๒๕๕๐

ตามที่ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ.๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ.๒๕๔๗ และ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ได้ออกใช้บังคับแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑(๒) และมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง มติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๙ และมติอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๐ จึงแก้ไขเพิ่มเติม โดยยกเลิกข้อความใน กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ.๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๗ ข้อ ๓ (๑) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย กฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการพิจารณากลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๑ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“(๑) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย จเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกคน และผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานด้านวินัย เป็นกรรมการโดยให้จเรตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นประธาน กรรมการ ข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีขึ้นไปคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยสามคน จึงจะเป็นองค์ประชุม”

สำหรับข้อความอื่นนอกจากนี้คงเป็นไปตามที่กำหนดไว้เดิม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
(สุรยุทธ์ จุลานนท์)
นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๒๔ ตอนที่ ๒๕ก ๒๗ มิ.ย.๕๐)

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ.๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
 ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม
 พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของข้อ ๓ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคณะกรรมการพิจารณากลับกรอง
 การพิจารณาสั่งลงโทษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการ
 พิจารณากลับกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยจเรตำรวจแห่งชาติ
 รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกคน และผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า
 ที่รับผิดชอบงานด้านวินัยเป็นกรรมการ โดยให้จเรตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมี
 อาวุโสสูงสุดเป็นประธานกรรมการ ข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีขึ้นไปคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และ
 ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ การประชุมของ
 คณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยสามคน จึงจะเป็นองค์ประชุม”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการกำหนดตำแหน่งข้าราชการ
ตำรวจที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งเป็นตำแหน่งระดับหรือเทียบเท่าผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และได้มีการ
เปลี่ยนแปลงการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในงานด้านวินัยให้สอดคล้องกับตำแหน่งที่กำหนดขึ้นใหม่นั้น
เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นกรรมการในคณะกรรมการพิจารณาถ้อยแถลงการพิจารณาสั่งลงโทษได้
จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ตร.นี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๙๙ก ๑๖ ก.ย.๕๑)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๙๗
 ที่ ๐๐๐๖.๓/ว ๒๕ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๔
 เรื่อง กำชับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า
 ผบก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ ตร. ได้มีหนังสือที่ ๐๐๑๑.๓/ว ๐๓๑ ลง ๒๓ เม.ย.๕๑ เรื่องการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓ แจ้งหน่วยในสังกัด ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการสอบสวนถือปฏิบัติตามกฎหมาย ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๗ ข้อ ๑๘ กำหนดให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นไปตามมติ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ ม.ค.๕๑ นั้น

อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๕ ส.ค.๕๓ ประกอบกับในการประชุมครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ ส.ค.๕๓ และได้ตั้งข้อสังเกตว่า จากการพิจารณาในปัจจุบันยังพบข้อบกพร่องในการสอบสวนทางวินัยเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้การแก้ข้อกล่าวหา รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เป็นเหตุให้ต้องส่งเรื่องคืนให้ดำเนินการแก้ไขเป็นจำนวนมาก อันเป็นเหตุให้ การพิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการตำรวจล่าช้าเกินกำหนดระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ที่กฎหมายกำหนด จึงมีมติให้กำชับการปฏิบัติของหน่วยในสังกัด ตร. ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. ให้ถือปฏิบัติตามมติ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ ม.ค.๕๑ และหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๓/ว ๐๓๑ ลง ๒๓ เม.ย.๕๑ โดยเคร่งครัด
๒. ในกรณีที่ส่งสำนวนการสอบสวนทางวินัยให้ ก.ตร. พิจารณา ให้หน่วยงานที่ส่งตรวจสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่จะส่งโดยละเอียดก่อนว่า ในการสอบสวนได้มีการดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา โดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมายแล้วหรือไม่ หากตรวจพบว่ามิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ถูกต้องครบถ้วน ก็ให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะส่งสำนวนการสอบสวนให้ ก.ตร.พิจารณา

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ. ชลอ ชูวงศ์
 (ชลอ ชูวงศ์)
 รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๔๗

ที่ ๐๐๑๑.๓/ว ๐๓๑

วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓

ผบช., ผบก. หน่วยในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๔ ม.ค.๕๑ แล้ว ตั้งข้อสังเกตว่า จากการพิจารณาที่ผ่านมาพบข้อบกพร่องในการสอบสวนทางวินัยเกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามแบบ สว.๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และการให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาให้การแก้ข้อกล่าวหา รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เป็นเหตุให้ต้องส่งเรื่องคืนให้ดำเนินการแก้ไขเป็นจำนวนมาก เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นสาระสำคัญของกระบวนการสอบสวนทางวินัย หากทำไม่ถูกต้องศาลปกครองจะนำมาวินิจฉัยว่า กระบวนการสอบสวนทางวินัยเป็นไปโดยไม่ชอบและพิพากษา ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษเสมอ

ดังนั้น เพื่อให้ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ผู้บังคับบัญชาและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสำนวนการสอบสวนทางวินัย ถือปฏิบัติและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาให้การแก้ข้อกล่าวหา รวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ให้ถูกต้องครบถ้วน ตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ดังต่อไปนี้

๑. ในการสอบสวนทางวินัย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาหรือพยานหลักฐานฝ่ายกล่าวหา และประชุมพิจารณาพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า การสอบสวนมีพยานหลักฐานเพียงพอสนับสนุนข้อกล่าวหา การดำเนินการตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๑๘ วรรคสอง และวรรคสาม คณะกรรมการสอบสวนต้องเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาว่าเป็นความผิดวินัยฐานใด มาตราใด (การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ การกระทำตามมาตรา ๗๙ แห่ง พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗) และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีตามที่ปรากฏจากการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา หรือพยานหลักฐานฝ่ายกล่าวหา ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แม้พยานหลักฐานจะฟังได้เพียงว่า เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา ระบุพยานเอกสาร พยานวัตถุ ส่วนพยานบุคคลจะระบุชื่อพยาน หรือไม่ให้นับถึงหลักการคุ้มครองพยาน ทั้งนี้ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาดังกล่าว ต้องทำเป็นบันทึกให้มีรายละเอียดและสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ ที่ ก.ตร.กำหนด

๒. สิทธิของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะชี้แจงและให้ถ้อยคำรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การดำเนินการตามกฎหมาย ก.ต.ร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๑๘ วรรคสี่ และข้อ ๔๑ คณะกรรมการสอบสวนต้องมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงหรือนัดมาให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหา

๓. การพิจารณาสั่งลงโทษ ตามกฎหมาย ก.ต.ร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๓๖ วรรคสาม ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจต้องพิจารณาจากพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน และต้องเป็นพยานหลักฐานที่ได้สรุปแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามกฎหมาย ก.ต.ร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๑๘ แล้ว แต่หากจะรับฟังพยานหลักฐานอื่นที่สามารถรับฟังลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหาได้นอกเหนือจากนี้ หรือกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม ในประเด็นที่เป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา การดำเนินการเพิ่มเติมดังกล่าว จะต้องแจ้งสรุปพยานหลักฐานในส่วนที่เพิ่มเติมให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย

๔. ผลของการที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่ถูกต้องครบถ้วน ตามกฎหมาย ก.ต.ร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๑๘ และข้อ ๓๖ วรรคสาม นั้น ทำให้การสอบสวนมิชอบและบกพร่องตามกฎหมาย ก.ต.ร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๔๑ และข้อ ๔๒ เมื่อตรวจพบผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจต้องสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไข หรือดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

๕. เนื่องจากการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เป็นสาระสำคัญของกระบวนการสอบสวนทางวินัย หากทำไม่ถูกต้องศาลปกครองจะนำมาวินิจฉัยว่ากระบวนการสอบสวนทางวินัยเป็นไปโดยไม่ชอบ และพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ เพื่อไม่ให้เกิดความบกพร่องดังกล่าวในการปฏิบัติของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสำนวนการสอบสวนทางวินัย ต้องตรวจสำนวนการสอบสวนทางวินัยทุกสำนวนโดยละเอียด ถี่ถ้วนว่า ในการสอบสวนได้มีการดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาโดยถูกต้องตามระเบียบกฎหมายแล้วหรือไม่ หากตรวจพบว่ามีได้ดำเนินการหรือดำเนินการ ไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการให้มีการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และแจ้งให้หน่วยในสังกัด และข้าราชการตำรวจในสังกัดทราบเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท. พรชัย พันธุ์วัฒนา

(พรชัย พันธุ์วัฒนา)

รอง จตช.(๒) ปรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองคดี กรมตำรวจ โทร. ๒๕๒๗๙๑๓
ที่ ๐๕๐๓(พ)/๒๗๖๑๓ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๒๓
เรื่อง ห้ามมิให้แต่งตั้งข้าราชการตำรวจระหว่างศึกษาอบรมเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัย

ผบช. ,พตร. , จตร., ลข.ตร. , ผบก.

ด้วยปรากฏว่ามีข้าราชการตำรวจซึ่งเข้ารับการอบรมในหลักสูตรต่าง ๆ ที่ ตร. หรือหน่วยงานอื่นได้เปิดขึ้นและระหว่างการอบรมทางผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด ได้แต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้นั้นเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัย ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการดำเนินการตามที่ได้รับแต่งตั้งมอบหมายและเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาอบรม

ฉะนั้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาดังกล่าวต่อไป จึงให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละหน่วยงานถือเป็นทางปฏิบัติว่าในกรณีที่มีการส่งตัวข้าราชการตำรวจในสังกัดไปศึกษาอบรมเกิน ๑ เดือน ทุกหลักสูตรให้งดเว้นการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้นั้นเป็นกรรมการสอบสวนทางวินัย และหากมีการแต่งตั้งเป็นกรรมการอยู่ก่อนเข้ารับการศึกษาอบรมแล้ว ก็ให้จัดการเปลี่ยนให้ผู้อื่นเป็นกรรมการแทน

พล.ต.ท. สุรพล จุลละพราหมณ์
(สุรพล จุลละพราหมณ์)
รอง อ.ตร.ปรท.อ.ตร.

ที่ นร ๐๖๑๒/ว ๑

สำนักงาน ก.พ.
ถนนพญาโลก กท ๑๐๓๐๐

๒๔ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง การให้ถ้อยคำในการสอบสวน
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

ด้วยปรากฏจากการพิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการและการอุทธรณ์ของข้าราชการพลเรือนสามัญว่า ข้าราชการที่เป็นผู้กล่าวหาหรือพยานได้ให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จ ให้ถ้อยคำหลายครั้งไม่ตรงกัน โดยมีเจตนาปิดบังความจริง เช่น ชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่ผู้ทำหน้าที่สอบสวนข้อเท็จจริงอย่างหนึ่ง แต่กลับให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นอีกอย่างหนึ่ง หรือทำบันทึกชี้แจงข้อเท็จจริงมอบให้ผู้ถูกลงโทษยื่นประกอบอุทธรณ์แตกต่างไปจากที่เคยให้ถ้อยคำหรือชี้แจงไว้ในชั้นสอบสวนเป็นต้น ทำให้การสอบสวนพิจารณาไม่ได้ความจริงและยุติธรรม เสียหายแก่ทางราชการ การให้ถ้อยคำกลับไปกลับมาโดยเจตนาช่วยเหลือกันนี้เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยและบางกรณีอาจเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมีโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการได้

ก.พ. จึงมีมติขอให้กระทรวง ทบวง กรม และจังหวัดกำชับให้ข้าราชการในสังกัด ระมัดระวังในเรื่องนี้ และเมื่อมีการสอบสวนหรือดำเนินการทางวินัย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องร้ายแรงหรือไม่ก็ตาม ก็ขอให้ผู้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่สอบสวนแจ้งให้ข้าราชการที่มาเป็นผู้กล่าวหาหรือพยานทราบเรื่องนี้ด้วย หากปรากฏว่ามีข้าราชการกระทำผิดในเรื่องดังกล่าว ก็ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป ทั้งนี้ ได้แจ้งให้กรมและจังหวัดต่างๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) ไสร็จ สุจริตกุล
(นายไสร็จ สุจริตกุล)
เลขานุการ ก.พ.

กองอุทธรณ์และร้องทุกข์

โทร. ๒๘๑-๔๔๕๑

หมายเหตุ ดูหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๐๗๑๓/ว ๑๔ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๓

๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๙

เรื่อง คุณสมบัติของกรรมการสอบสวน
เรียน (เวียนกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด)

ด้วยมีส่วนราชการบางแห่งได้หารือเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการสอบสวนไปยัง ก.พ. ว่าผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย และผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ข้อ ๔ วรรคสาม นั้น หมายความว่าถึงบุคคลใดบ้าง

ก.พ. ได้พิจารณาแล้วลงมติดังนี้

๑. คำว่า “ผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย” นั้น หมายความว่าถึง
 - (๑) ผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย ซึ่งสำนักงาน ก.พ. จัดขึ้นหรือ
 - (๒) ผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยของสำนักงาน ก.พ. ซึ่งส่วนราชการต่าง ๆ จัดขึ้น หรือ
 - (๓) ผู้ได้รับการฝึกตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยของส่วนราชการที่ ก.พ. ได้พิจารณารับรองหลักสูตรนั้นแล้ว

๒. คำว่า “ผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย” หมายความว่าถึงบุคคลใดบ้างนั้น ก.พ. เห็นว่าตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๒๘) ข้อ ๔ วรรคสาม กำหนดให้แต่งตั้งผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยเป็นกรรมการสอบสวนได้นั้นเนื่องจากบางส่วนราชการอาจมีอัตรากำลังนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยไม่เพียงพอที่จะแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนกฎ ก.พ. ดังกล่าว จึงได้กำหนดให้แต่งตั้งผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยเป็นกรรมการสอบสวนได้ด้วย ดังนั้น คำว่า “ผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย” ตามที่กำหนดไว้ใน กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ.๒๕๒๘) ข้อ ๔ วรรคสาม จึงหมายความว่าถึงข้าราชการซึ่งผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่จะสอบสวนในเรื่องที่กล่าวหาได้อย่างถูกต้อง และเป็นธรรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว เช่น เป็นผู้ที่มีความสนใจ และได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการสอบสวนความผิด

ทางวินัยของข้าราชการอยู่เสมอ หรือเป็นผู้ที่เคยทำหน้าที่ตรวจสำนวนการสอบสวนความผิดทางวินัยของ
ข้าราชการและเสนอความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาการสั่งลงโทษมาแล้วเป็นต้น
จึงเรียนมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ได้แจ้งให้กรม และจังหวัดต่าง ๆ ทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ
(ลงชื่อ) โสร้อย สุจริตกุล
(นายโสร้อย สุจริตกุล)
เลขาธิการ ก.พ.

กองวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

หมายเหตุ ดูหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร. ๐๗๑๒/ว ๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๓๓

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๙๗

ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/ว ๙๑

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยกรณีข้าราชการตำรวจออกจากราชการ

ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยปรากฏว่าเมื่อมีข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีที่อาจถูกสืบสวนหรือสอบสวนว่ามีการกระทำความผิดวินัยแล้ว เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบไม่สามารถดำเนินการให้มีการสืบสวนหรือสอบสวนได้ทันก่อนที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการ และการดำเนินการสอบสวนในกรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีที่ถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมาย ป.ป.ช. ต่อมาข้าราชการตำรวจผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้ว คณะกรรมการสอบสวนต้องทำการสอบสวนต่อไปให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันออกจากราชการ แต่ก็ยังปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ดังนั้น เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับทางราชการ จึงให้ผู้บังคับบัญชาที่เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยึดถือแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. กรณีข้าราชการตำรวจถูกสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีที่ถูก ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่น ส่งเรื่องให้ดำเนินการทางวินัยและกฎหมายกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาจะต้องปฏิบัติตามมติหรือคำสั่งที่แจ้งมา ก่อนมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบสถานภาพจากต้นสังกัด พร้อมประสานทางโทรศัพท์โดยเร็ว โดยระบุประเด็นที่ตรวจสอบให้ชัดเจนว่าข้าราชการตำรวจดังกล่าวยังรับราชการอยู่หรือไม่ สังกัดใด หรือจะเกษียณอายุเมื่อใด

๒. ให้ผู้บังคับบัญชากำกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อพบว่าเรื่องที่ได้รับมาดำเนินการเป็นกรณีข้าราชการตำรวจถูกสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือกรณีที่ถูก ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด หรือคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือหน่วยงานอื่น ส่งเรื่องให้ดำเนินการทางวินัย โดยให้นำเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาสั่งการโดยเร็วที่สุด

๓. เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบได้รับผลการตรวจสอบสภาพแล้ว ให้เสนอต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยทันที ก่อนข้าราชการตำรวจผู้นั้นออกจากราชการ และให้ผู้บังคับบัญชา ควบคุม กำกับดูแลการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเป็นกรณีพิเศษ

๔. กรณีข้าราชการตำรวจถูกสอบสวนในความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแล้วออกจากราชการไป ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนต้องทำการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี นับแต่วันออกจากราชการตาม พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๙๔ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานความคืบหน้าไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อครบกำหนด ๑๘๐ วัน และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเร่งรัดการสอบสวนให้แล้วเสร็จตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว รายงานผลให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือและ วน. ทราบ จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ. ชลอ ชูวงศ์

(ชลอ ชูวงศ์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

ระเบียบ ก.ตร.

ว่าด้วยการลาออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ

พ.ศ.๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑(๒) และมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ มติ ก.ตร.ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ และมติอนุกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๐ จึงออกระเบียบ ก.ตร. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบ ก.ตร.นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ข้าราชการตำรวจผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง ตามแบบหนังสือขอลาออกจากราชการท้ายระเบียบนี้ ก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

หนังสือขอลาออกที่มีระบุวันขอลาออกไว้ ให้ถือว่าตัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นเป็นวันขอลาออก

ข้อ ๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งของผู้ขอลาออกได้รับหนังสือขอลาออกแล้ว ให้บันทึกวันยื่นหนังสือขอลาออกนั้นเป็นหลักฐานและให้ตรวจสอบด้วยว่า หนังสือขอลาออกดังกล่าว ได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกไม่น้อยกว่า ๓๐ วันหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือขอลาออกและให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปแต่ละระดับเสนอความเห็นตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออก ภายใน ๗ วัน นับแต่วันได้รับรายงาน

กรณีผู้ขอลาออกยื่นหนังสือขอลาออกล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน โดยมีเหตุผลความจำเป็นเป็นพิเศษ ให้รีบพิจารณาเสนอความเห็นไปยังผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกก่อนวันขอลาออกโดยเร็ว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาดำเนินการต่อไปตามข้อ ๔

ข้อ ๔ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกของข้าราชการตำรวจผู้ใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาว่าจะส่งอนุญาตให้ผู้ยื่นขอลาออกจากราชการหรือจะส่งยับยั้งการลาออก โดยให้ดำเนินการดังนี้

(๑) เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่า ควรอนุญาตให้ลาออกจากราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกและแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

ในกรณีหนังสือขอลาออกที่ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกจะอนุญาตให้ลาออกในวันที่ระบุในหนังสือขอลาออกหรือภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออกก็ได้ และให้การลาออกมีผลในวันที่ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๒) เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกพิจารณาเห็นว่าควรยับยั้งการลาออก ให้เรียกผู้ขอลาออกมาพบเพื่อสอบถามถึงเหตุผล และความจำเป็นในประโยชน์ส่วนตนและทางราชการ หากผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกเห็นว่ามีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการให้มีคำสั่งยับยั้งการลาออกเป็นลายลักษณ์อักษรให้เสร็จสิ้นก่อนวันขอลาออกหรือภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก แล้วแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมทั้งเหตุผล ระยะเวลาที่ยับยั้งและวันที่การลาออกจะมีผล ให้ผู้ขอลาออกทราบก่อนวันขอลาออกด้วย ทั้งนี้ การยับยั้งการลาออกให้สั่งยับยั้งได้เพียงครั้งเดียวเป็นเวลาไม่เกิน ๓ เดือน นับแต่วันขอลาออกและจะขยายอีกไม่ได้

ถ้าผู้ขอลาออกมิได้แจ้งขอระงับ หรือยกเลิกการลาออกก่อนการลาออกมีผล ให้การลาออกนั้น มีผลนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งการลาออก

ในกรณีที่ผู้ขอลาออกอยู่ระหว่างถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยหรือต้องหากคดีอาญาหรือมีหนี้สินติดค้างกับทางราชการ ไม่ถือเป็นเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่จะยับยั้งการลาออก แต่หากปรากฏว่าผู้ขอลาออกมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวทราบก่อนการลาออกมีผล

ข้อ ๕ เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกไม่ได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลาออกก่อนวันขอลาออกตามข้อ ๔(๑) และไม่ได้มีคำสั่งยับยั้งการลาออกตามข้อ ๔(๒) ให้ถือว่าผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการไปนับแต่วันขอลาออก

ในกรณีที่หนังสือขอลาออกได้ยื่นล่วงหน้าก่อนวันขอลาออกน้อยกว่า ๓๐ วัน ให้ถือว่าผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการในวันถัดจากวันครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นหนังสือขอลาออก

ภายหลังที่ผู้ขอลาออกได้ออกจากราชการโดยเป็นไปตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือ ข้อ ๔(๒) แล้วแต่กรณี ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกมีหนังสือแจ้งวันออกจากราชการให้ผู้ขอลาออกทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ยื่นออกจากราชการ และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ข้อ ๖ การขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกตามรายละเอียดในข้อ ๒ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเสนอหนังสือขอลาออกพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกโดยเร็ว

เมื่อผู้มีอำนาจอนุญาตการลาออกได้รับหนังสือขอลาออกและตรวจพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ให้มีคำสั่งอนุญาตให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก แล้วแจ้งให้ผู้ขอลาออกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๗ ถ้าผู้ขอลาออกมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบพิจารณาด้วยว่า เป็นกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ หากมีมูลกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นก่อนการลาออกมีผล ทั้งนี้เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไปได้แม้ผู้นั้นได้ออกจากราชการไปแล้ว

ข้อ ๘ นอกจากผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตการลาออกแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตหรือยับยั้งข้าราชการตำรวจในส่วนราชการหรือหน่วยงานในสังกัดซึ่งประสงค์จะลาออกจากราชการ

(๑) รองผู้บังคับการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ที่ทำหน้าที่หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงาน สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ รองผู้กำกับการ พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ หรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมา

(๒) ผู้กำกับการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ที่ทำหน้าที่หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงาน สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ สารวัตร พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ หรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมา

(๓) รองผู้กำกับการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ที่ทำหน้าที่หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงาน สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ รองสารวัตร พนักงานสอบสวน หรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมา

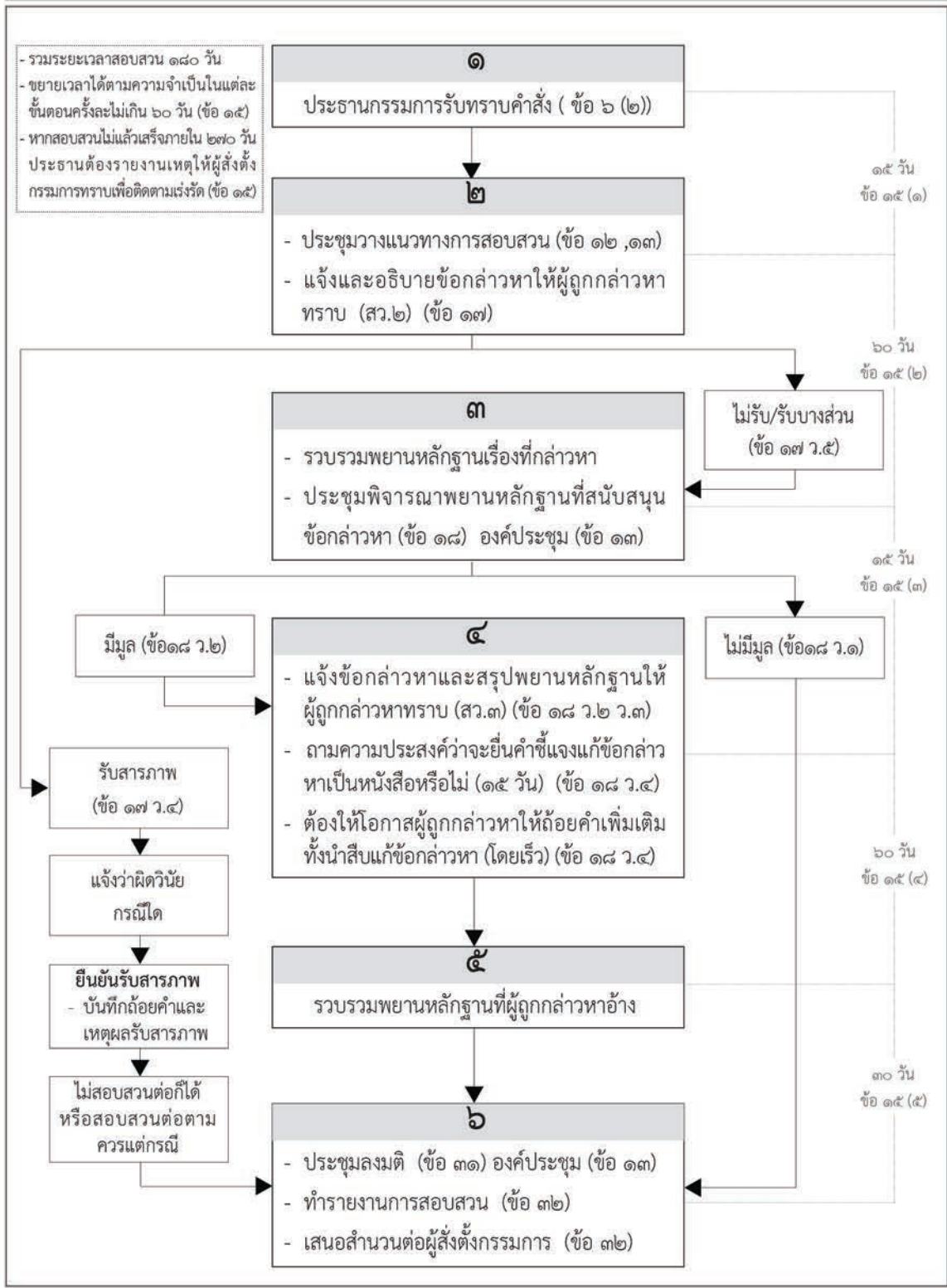
ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

แผนผังขั้นตอนการสอบสวนทางวินัย ตาม กฎ ก.ตร.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ.๒๕๕๗

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โทร ๐ ๒๒๐๕ ๒๖๘๒
ที่ ดช ๐๐๑๑.๒/๖๐๗๒ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๐
เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีข้าราชการตำรวจกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน

ผบช. , ผบก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วยในการประชุม อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ทำการแทน ก.ตร. ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๑ ต.ค.๕๐ ได้พิจารณากรณี ต.ต.วีระ ยิ้มใจบุญ ก่อนออกจากราชการดำรงตำแหน่ง ผบ.หมู่ งาน ๑ กก.๒ บก.อก.ภ.๑ ซึ่งถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่ง ภ.๑ ที่ ๑๖๑/๒๕๔๔ ลง ๒๕ พ.ค.๔๔ ได้อุทธรณ์คำสั่ง ภ.๑ ที่ ๓๔๗/๒๕๔๗ ลง ๑๕ ก.ย.๔๗ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง โดยต้องหากตีอาญาข้อหาร่วมกันปล้นทรัพย์ โดยมีอาวุธปืนและใช้ยานพาหนะในการกระทำผิดหรือพาทรัพย์สินไป หรือพันการจับกุม และร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน และในเรื่องนี้นอกจากผู้อุทธรณ์แล้ว ยังมี ต.ต.ชูชาติ สุขสถาน เจ้าหน้าที่ตำรวจ สภ.แก่งคอย จว.สระบุรี มีส่วนร่วมกระทำผิดด้วยและถูกจับกุมตัวได้ในเวลาต่อมาไม่นาน แต่ ภ. ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๓๐๙/๒๕๔๔ ลง ๓๐ ส.ค.๔๔ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ไปอีกส่วนหนึ่ง ซึ่งการกระทำนี้อาจทำให้การพิจารณาสั่งการของผู้บังคับบัญชาไม่รอบคอบและเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

ดังนั้น เพื่อให้ผลการสอบสวนทางวินัยสามารถพิจารณาได้อย่างรอบคอบและเกิดความเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาทุกคน เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจได้ออกคำสั่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในเรื่องใดไปแล้ว หากต่อมาพบว่าผู้ร่วมในการกระทำผิดเพิ่มขึ้นอีก จำเป็นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้าราชการตำรวจอื่นซึ่งถูกพาดพิงว่ามีส่วนร่วมในการกระทำผิดในเรื่องที่ได้ทำการสอบสวนนั้นแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ที่ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยไปแล้ว พิจารณาออกคำสั่งรวมดำเนินการสอบสวนเป็นเรื่องเดียวกันโดยไม่ต้องแยกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่อีก

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.ท. พิจาร จิตติรัตน์

(พิจาร จิตติรัตน์)

รอง จตช. (สบ ๙) พรท.ผบ.ตร.